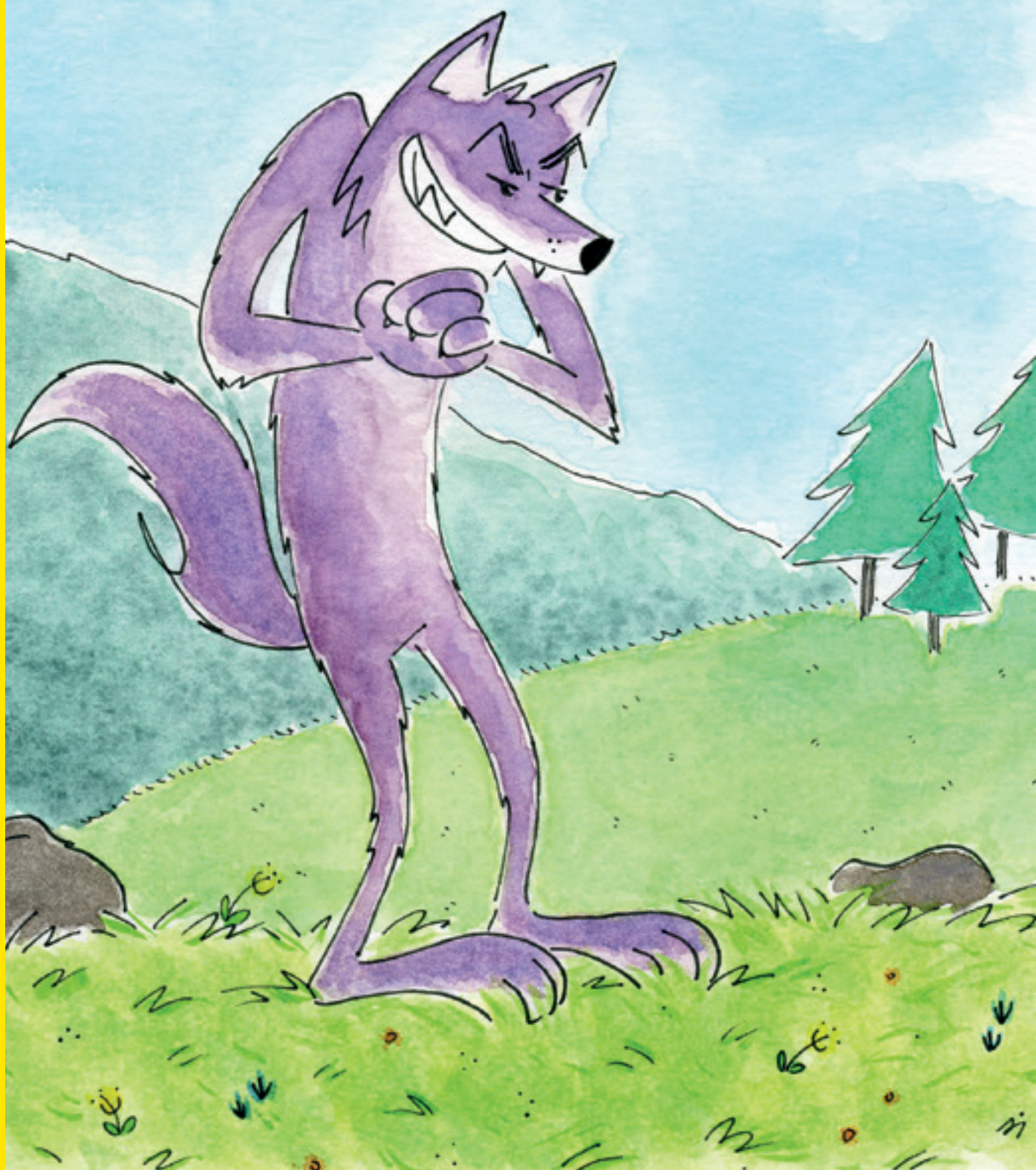

COMPTA AMB EL LLOP!

BEWARE OF THE WOLF!

Antoni Argent Ballús
Maria Jaime Lozano

El projecte **CAP INFANT SENSE CONTE** es va crear amb l'objectiu de fomentar l'hàbit lector i la creativitat dels infants. Un projecte educatiu, cultural i social que pretén que, des de petits, sapiguem apreciar el valor i el gust per la lectura ja que són molts els beneficis que aporta: ajuda a enriquir el vocabulari, a millorar la comprensió lectora, la concentració, les habilitats lingüístiques, l'èxit escolar... A més, les il·lustracions no estan pintades perquè cada infant les personalitzi al seu gust, segons la seva imaginació.

Creiem que la lectura és un dels millors hàbits que podem transmetre i és molt important que, de ben petits, gaudim llegint. Remarquem, doncs, la importància de tenir un espai de lectura diari. **TOT COMENÇA AMB LA LECTURA...**

Amb la mateixa il·lusió que el primer dia, continuem el projecte amb un nou conte escrit, il·lustrat, corregit, coordinat, editat i imprès per persones que estimem els llibres. I és que aquest any celebrem 9 anys del projecte. I ho fem publicant 50.000 exemplars! Qui ens hagués dit que després de publicar el primer conte (*El gat Romeu i el bosc màgic* – 5.000 exemplars) aquest any arribaríem a una xifra tan elevada. Destacaríem tres factors en la continuïtat i l'èxit del projecte: esforç, constància i qualitat.

Un pilar indiscutible del projecte, en el vessant financer, són els nostres mecenes (empreses, ajuntaments i fundacions). Els hem explicat el gran repte que teníem aquest any d'imprimir tants exemplars i, un any més, hem comptat amb la seva col·laboració. **MOLTES GRÀCIES** pel vostre important granet de sorra, per creure en el projecte, en la cultura.

Per altra banda, continuem el subprojecte "PER SANT JORDI, CAP INFANT HOSPITALITZAT SENSE CONTE", que consisteix a portar exemplars a hospitals de Catalunya que disposen de servei de pediatria. Aquest any, 35 hospitals rebran exemplars d'aquest conte.

Des de la pàgina web **www.capinfantsenseconte.org** es poden descarregar els contes que hem publicat i els videocontes corresponents.

Com a novetat, la pàgina web incorpora altres contes que ens han fet arribar perquè en puguin gaudir petits i grans. Ens podeu enviar les vostres obres a l'adreça electrònica: info@capinfantsenseconte.org

ASSOCIACIÓ EDUCATIVA I FORMATIVA TBCLASS (Les Franqueses del Vallès)

Entitat sense ànim de lucre que pretén millorar l'educació i la formació de la societat promovent i organitzant activitats formatives i projectes d'investigació educativa.

L'associació dona suport al projecte "**CAP INFANT SENSE CONTE**" pel seu component educatiu, didàctic i formatiu. En els contes apareixen valors fonamentals per al creixement dels infants que formaran part de les generacions futures. I, en aquest sentit, hem de tenir ben clar que "els infants del present són els ciutadans i professionals del futur".

"No hi ha espectacle més bonic que la mirada d'un infant que llegeix."
Günter Grass, Premi Nobel de Literatura (1999)

© Antoni Argent Ballús
© Maria Jaime Lozano

1a edició: Març del 2023
Tiratge: 50.000 exemplars

Impressió i maquetació: IGràfic - www.igrafic.com
Coordinador i text: Antoni Argent Ballús (antoniargent@gmail.com)
Il·lustradora: Maria Jaime Lozano (mariajaime35@gmail.com)
Correcció ortotipogràfica i d'estil: Berta Rubio Faus i Núria Masdeu Martínez
Assessorament lingüístic: Consorci per a la Normalització Lingüística
Fotografia: Estudi fotogràfic Jordi Muntal. Fotògrafa: Helena Travesset
Traducció a l'anglès realitzada per: Victòria Bartroli Baena
Dipòsit Legal: B 3040-2023
Imprès a Catalunya

ÍNDEX

Conte	4
English Translation	12

Fa molt de temps, en una vall dels Pirineus, hi havia una masia on no mancaven gallines, pollets, conills, cabres i porquets. A prop d'allà rondava un llop solitari que tenia molta gana perquè no havia menjat res des de feia ben bé un parell de dies.

L'animal, afamat, va pensar un pla per poder entrar dins la granja, i així va ser com va agafar un pot de pintura lila, se'l va tirar per sobre i va quedar pintat de cap a peus, fins i tot la cua. Va esperar un parell d'hores que la pintura s'hagués assecat i es va acostar a la tanca de la masia, que protegia els animals de la granja. Aleshores, va demanar a una gallina que picotejava per allà si li podia obrir la porta per poder entrar i beure una mica d'aigua.

La gallina, que mai no havia vist un llop lila, li va preguntar:
—Però els llops no mengeu gallines? Si et deixo entrar te'm menjaràs.
—No, i ara! —va respondre ell—. Els llops liles no mengem altres animals. No tinguis por, que no se't cruspí.

La gallina, dubtosa de la resposta, va anar a comentar-ho als altres animals, i aquests, com que tampoc no havien vist cap llop lila, s'hi van acostar per veure'l i fer-li tot de preguntes. Ell, molt astut, les va respondre totes i va convèncer gallines, pollets, conills, cabres i porquets que el deixessin entrar, assegurant-los que era diferent de la resta de llops que coneixien.

Un cop dins sabia que, si intentava caçar algun animal de seguida, tots s'espantarien, farien soroll i els amos sortirien amb l'escopeta; així que tenia previst esperar a la nit, quan tothom estigués dormint, per omplir-se la panxa. Per això, després de beure aigua, va jugar tota la tarda amb les gallines, els pollets, els conills, les cabres i els porquets. Tots s'ho van passar molt bé, contents del nou amic que havien fet i, quan ja fosquejava, li van proposar que es quedés a sopar i passar la nit amb ells.

El llop, és clar, va acceptar la invitació. Cada cop tenia més gana, però, quan va ser l'hora de menjar, per continuar fidel al seu pla, va dir que estava molt cansat i que preferia anar a dormir.

La resta d'animals, havent sopat, també van anar a descansar. Com que la granja no era gaire gran, dormien tots junts. Quan feia una bona estona que reposaven, el llop lila va obrir els ulls com unes taronges i va veure tots els animals al seu voltant. Tenia tanta gana que se'ls hauria menjat tots de cop!

De sobte, dos pollets es van mig despertar i van començar a donar voltes per damunt la palla fins que van caure adormits de nou just al costat del llop lila, gaudint de l'escalfor que els donava el seu pèl. Els petits dormien plàcidament entre la pota i la cua del llop, que se'ls va quedar mirant salivant. Estava a punt d'obrir la boca per cruspir-se'ls en menys d'un segon, però en aquell moment la seva panxa, que feia molt de temps que estava ben buida, va fer un soroll tan fort que va despertar una gallina, la mare d'aquells pollets.

—Tens gana, oi? —va preguntar ella, aixecant el bec.

—Sí, molta.

—És clar, no has parat de jugar amb nosaltres i no has sopat! Acompanya'm, que t'ensenyaré on hi ha menjar —va dir mentre l'acompanyava fins a la cuina de la masia, on hi havia llet, carbassons, mongetes, patates, pastanagues, naps, cols i altres hortalisses.

El llop lila va mirar les verdures i després va mirar fixament la gallina. Se l'hauria menjada d'una queixalada en aquell mateix moment.

—Té, tasta'n una —li va dir la gallina tot acostant-li una pastanaga d'un cistell.

Aleshores, el llop va fer una mossegada a la pastanaga i...

—Que bona! —va exclamar.

—No n'havies menjat mai, de pastanagues? —va preguntar ella.

—No, mai —va dir el llop.

—I d'espinaacs amb blat de moro?

—Tampoc!

—Aquí, a la masia, sempre tenim verdures fresques i fruita de temporada. Els amos s'estimen molt la terra i la cuiden tot l'any. Per això tenim de tot.

Quan el llop va haver menjat prou, va tornar amb la resta d'animals. Es va col·locar novament amb els pollets, que, en notar que havia tornat, es van arraulir encara més que abans al seu costat; i tots van dormir plàcidament tota la nit.

L'endemà al matí, les gallines, els pollets, els conills, les cabres i els porquets van demanar al llop lila que es quedés amb ells per protegir-los dels altres llops que rondaven per allà i que se'ls volien menjar. Ell, al principi, no va saber què dir, però, finalment, va acceptar-ho.

A partir de llavors, els amos de la masia li donaven pastanagues, carbassons, patates, cols, escaroles, enciams, tomàquets, pebrots, faves, pèsols, espinacs, espàrrecs, albergínies i un munt de fruites, i ell n'estava ben content.

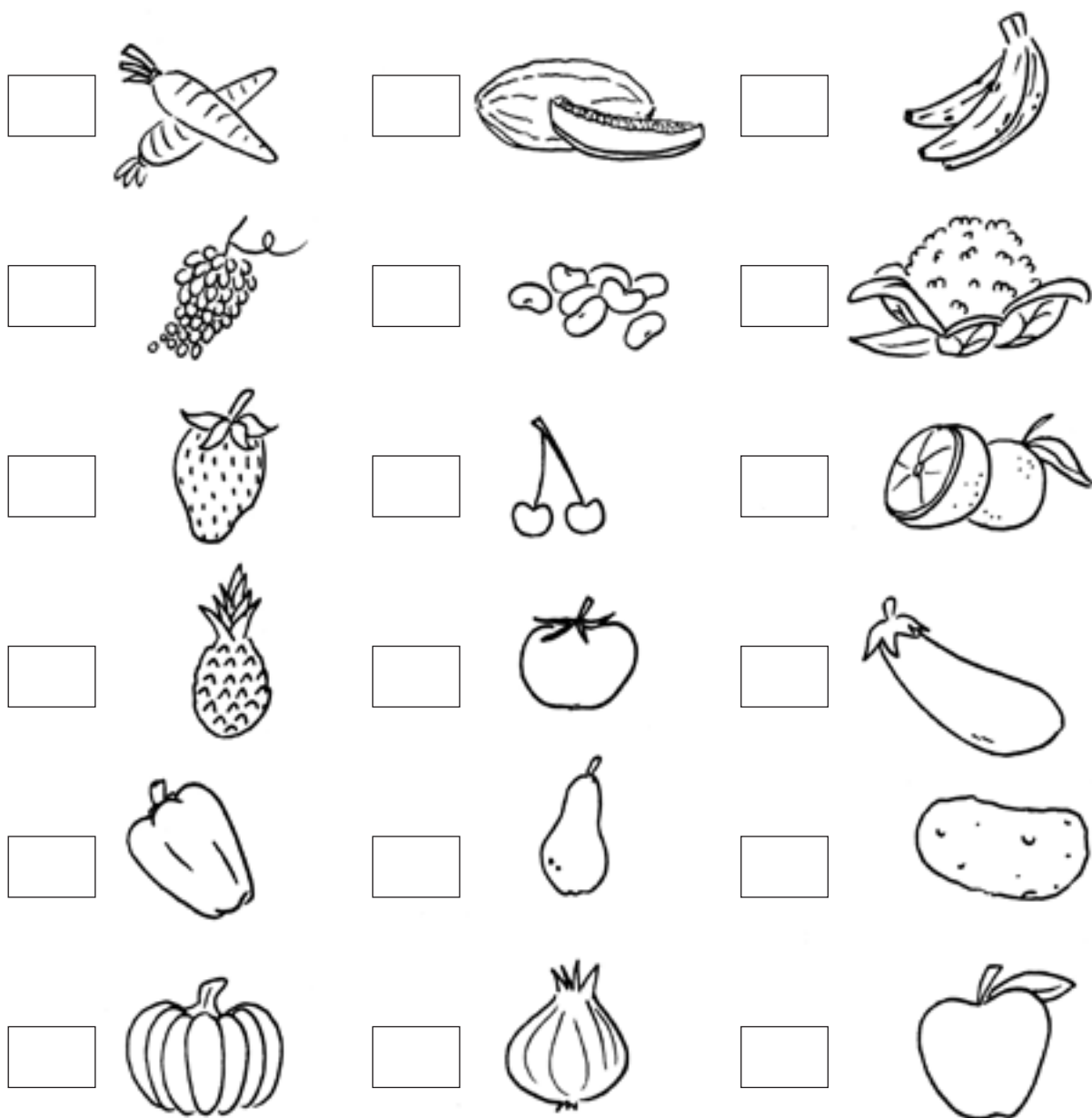
D'aquesta manera, el llop lila es va convertir en el protector i guardià de tots els animals d'aquella granja. Sense haver-s'ho imaginat, havia trobat uns amics, menjar, una casa i fins i tot una feina! Què més podia demanar? Doncs, bé, suposo que ja ho heu endevinat: que no se li esborrés mai la pintura lila!

Així que, si veieu un llop lila, no tingueu por, perquè ja sabeu què mengen!

- Fi -

■ Relaciona cada número de la llista de sota amb el dibuix corresponent.

1. Pera / Pear

2. Patata / Potato

3. Maduixa / Strawberry

4. Ceba / Onion

5. Poma / Apple

6. Coliflor / Cauliflower

7. Plàtans / Bananas

8. Pebrot / Pepper

9. Albergínia / Eggplant

10. Cireres / Cherries

11. Carbassa / Pumpkin

12. Raim / Grape

13. Taronja / Orange

14. Pastanagues / Carrots

15. Pinya / Pineapple

16. Tomàquet / Tomato

17. Meló / Melon

18. Mongetes / Beans

BEWARE OF THE WOLF!

A long time ago, in the Pyrenees, there was a farmhouse with lots and lots of chickens, little chicks, bunnies, goats and piggies. Not far away, there was a lonely wolf which was starving since he hadn't eaten anything for days.

Hungry as it was, he came up with a plan to get into the farm. He took a purple paint bucket, poured it all over itself and ended up being all purple. He waited for a couple of hours to get dry and ran to the fence of the farm. That moment, he talked to a chicken and asked it to open the fence to drink some water.

Surprised as it was the first time the chicken had seen a purple wolf, asked:
- Don't you, wolves eat chicken? If I let you in, you will eat me.
- No way!- said the wolf- purple wolves don't eat other animals. Don't be afraid, I promise I won't eat you.

The chicken was not quite sure about the answer so she asked the other animals. As none of them had ever seen a purple wolf, they all got closer and asked him a bunch of questions. He, witty as it was, answered all the questions and convinced all the animals to let him in and insisted he was different from all the other wolves they knew.

Once he was in, he knew that if he tried to hunt some animals, they would all be scared, would run away and would make too much noise so he convinced himself to wait for the night when all the animals would be sleeping. But, after drinking some water and playing with all the animals, they suggested that he stay for dinner and spend the night with them.

As you can imagine, he accepted. It was dinner time and he was extremely hungry but as needed to stick to the plan, he turned down the invitation and went to bed.

As soon as all the animals finished dinner, they went to bed too. The farm was little so they slept all together. After resting for a while, the purple wolf opened his eyes and saw all the animals around him. He could have eaten them all!

Out of the blue, two little chicks woke up and started climbing up and down the straw. They were baby chicks so they got tired in no time. They fell asleep next to the wolf. They looked beautiful. They were tiny little creatures sleeping peacefully and the wolf was starving. He was about to open his big mouth to eat them but because he hadn't eaten for such a long time, his tummy made a terrible noise which woke up one of the chickens.

- Are you hungry?
- Yes, I am.

- Well, you've been all day playing with us and didn't have anything for dinner. Come with me, I'll show you where you can find some food.

The chicken drove the wolf to a storehouse where there was plenty of food. Carrots, beans, milk, courgettes... anything you can imagine was stored in the warehouse. The wolf had a look at all the vegetables and after that, stared at the chicken. He could have eaten in just so easy!

- Come on, take a carrot. They're nice- said the chicken.
The wolf grabbed a carrot and had a bit of it.

- Wow! It's nice! -the wolf shouted.
- Is it the first time you have a carrot?- asked the chicken.
- Yes.
- And spinach? And corn?
- No, I've never had any of this.
- Here, in the farm we always have stuff like this. Also, we have tasty and juicy fruit. The humans in the farm take care of the fields and therefore, we always have food. - explained the chicken.

Once the wolf ate as much as he wanted, he went back with the animals. He lay down by the little chicks and slept peacefully all night long.

Next morning the chicken, the little chicks, the bunnies, the goats and the piggies asked the purple wolf to stay with them to protect them from wolves around. They told him they were afraid those wolves would eat them. At first, he didn't quite know what to do but he accepted in the end.

From that moment on, the humans gave him carrots, potatoes, lettuce, tomatoes, peppers, spinach, aubergines and other vegetables and he was extremely happy.

This way, the purple wolf became the guardian of all the animals in the farm. He could have never imagined but he made such good friends with all the animals. What else could he ask for? Well, you can imagine. Wishing for being purple the rest of his life.

So, if you ever see a purple wolf, don't be afraid, because you already know what they eat.

-THE END-

COL-LABORACIÓ AMB ENTITATS I ONG

ALEGRIA SIN FRONTERAS: ONG sense ànim de lucre que desenvolupa activitats que permeten la millora de la qualitat de vida de la població en els països més desfavorits, prioritzant les intervencions en l'àmbit de la salut, educació i igualtat de gènere. Ho fa amb empatia, compromís, constància, amor, solidaritat, humilitat, transparència i alegria.

PROJECTES DE COOPERACIÓ A ETIÒPIA

ALEGRIA AMB GAMBO - FAM ZERO: Projecte d'intervenció integral a la comunitat de Gambo per millorar l'assistència sanitària i tractar la desnutrició aguda severa en una regió on més de la meitat de la població pateix desnutrició severa per la falta d'accés a l'alimentació bàsica.

CAP MARE HA DE PERDRE LA VIDA AL DONAR A LLUM - ZERO MOTHERS DIE: Programa de salut maternoinfantil amb l'objectiu de disminuir la mortalitat materna i neonatal a la regió rural de Gambo mitjançant la formació de llevadores i infermeres, fent el seguiment i control de l'embaràs i del part per personal qualificat.

ENSENYEM A SALVAR VIDES: Creiem que no és suficient salvar vides, cal ensenyar a salvar-les. Desenvolupem un projecte per convertir Gambo en hospital universitari com a centre de qualitat i excel·lència, font de coneixement. Desenvolupem un programa formatiu per a medicina, infermeria, auxiliars sanitaris i laboratori.

PROJECTES DE COOPERACIÓ AL SENEGAL

TANANTE: Projecte d'atenció a les necessitats bàsiques de salut, sensibilització sobre hàbits sanitaris i formació d'un equip mèdic que gestioni un centre d'atenció primària. Formació de dones en l'àmbit preventiu, nutricional i reproductiu. Construcció d'un ambulatori reconegut pel Ministeri de Sanitat i integrat a la xarxa de sanitat pública.

JAM-TAN: Projecte de protecció de la infància en risc centrat en l'escolarització, atenció mèdica, suport nutricional i acompanyament personal. Formació per al títol oficial de monitor/a senegalès/a per tal que els joves en risc puguin treballar en l'àmbit de l'educació en el lleure i no hagin de deixar els estudis. Colònies d'estiu gratuïtes per a nens, nenes i joves en situació de vulnerabilitat.

VESS-NEUROSENE: Projecte de col·laboració amb el Ministeri d'Educació i la Inspecció Acadèmica de la Regió de Ziguinchor, en col·laboració amb la Càtedra de Neuroeducació de la Universitat de Barcelona, per acostar la neuroeducació al sistema educatiu de base, dins de la línia de transformació educativa que les polítiques educatives senegaleses estan promovent. Consisteix a proporcionar formació i seguiment als equips educatius complets de centres docents públics i privats, i a les estructures que formen els docents de primària i secundària.

Més informació a:

<https://www.alegriasinfronteras.org>
Contacte: alegria.sin.fronteras@gmail.com
www.gambohospital.org
www.cooperacioambalegria.co

FUNDACIÓ REIR: Entitat sense ànim de lucre que té com a objectiu afavorir la inclusió social de diferents col·lectius, sobretot infants i joves. Du a terme un treball i intervenció integral per tal de no només atendre primeres necessitats, sinó capacitar el destinatari/ària per a la plena inclusió social. REIR fa 15 anys que treballa amb col·lectius en risc d'exclusió social a la comarca del Vallès Oriental, al llarg dels quals ha atès més de 2.500 persones i ha treballat en més de 55 projectes.

Contacte: reir@reir.cat

ASSOCIACIÓ WE LOVE UGANDA: Va néixer el 2018 amb l'objectiu d'ajudar l'escola orfenat New Life, amb 350 nens i nenes, a Entebbe. L'entitat ha col·laborat els darrers anys a cobrir les necessitats bàsiques com alimentació o escolarització dels infants del centre i la comunitat propera. El principal repte és garantir una educació a tots els infants com a eina per decidir el seu futur.

El 2022 engega un nou projecte de beques d'educació coincidint amb la reobertura de les aules, després d'estar tancades durant vint-i-dos mesos a causa de la pandèmia. Dotze joves fan secundària i vuit primària amb el suport econòmic de l'associació. Són joves d'una comunitat d'Entebbe, procedents de famílies vulnerables que no es poden fer càrrec de les taxes i despeses. Gràcies a l'organització d'esdeveniments culturals, podem ajudar a garantir que l'educació els permeti ser lliures amb igualtat d'oportunitats.

Contacte: weloveuganda01@gmail.com

